ମାନିଆରୁ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ

ଶୈଳେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ

ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ହାତବନ୍ଧା ଘଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ତୁମେ ଦେଖିବ, ଏହାର ଘଣ୍ଟା କଣ୍ଟା, ମିନିଟ୍ କଣ୍ଟା ଓ ଏଥିରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଅଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଖଦ୍ୟୋତର ଆଲୁଅ ଭଳି ଚିକ୍‌ଚିକ୍ କରୁଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ବିନା ଆଲୁଅରେ ମଧ୍ ତୁମେ ଘଣ୍ଟା ଦେଖି ସମୟ କହିପାରିବ । କେଡ଼େ ମଜା ସତେ ! ଦିନବେଳେ ଏହି ଚିକ୍-ଚିକ୍ କରୁଥିବା ପଦାର୍ଥର ରଙ୍ଗ ଈଷତ୍ ସବୁଜ ଦେଖାଯାଏ । କେବଳ ହାତଘଣ୍ଟା କାହିଁକି, କାନ୍ଥ ଘଣ୍ଟା ଓ ଟେବୁଲ ଘଣ୍ଟାର କଣ୍ଟା ଏବଂ ତାହାର ଅଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧାରରେ ଚିକ୍‌ଚିକ୍ କରେ । ଏହି ଈଷତ୍ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ପଦାର୍ଥଟି ହେଉଛି 'ରେଡିୟମ୍' ।

ରେଡିୟମ୍ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଓ ତେଜସ୍କ୍ରିୟ ଧାତବ ପଦାର୍ଥ । ଏହାକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ ନାମକ ଜଣେ ମହୀୟସୀ ମହିଳା ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ପେରି କ୍ୟୁରୀ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ କମ୍ ଶ୍ରମ, ସାଧନା ଓ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥିଲା । ସେହି ଶ୍ରମ ଓ ସାଧନାର ଅମୃତ ଫଳ ଆଜି ସମଗ୍ର ଜଗତ ଭୋଗ କରୁଛି । ଏହି ଆବିଷ୍କାର ନିମନ୍ତେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ୧ ୯ ୦ ୩ ମସିହାରେ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରଯାଇଥିଲା ।

୧୮୬୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୭ ତାରିଖରେ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପିଲାଦିନେ ତାଙ୍କ ନାଆଁ ଥିଲା ମେରୀ । ପିତା ମାତା ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଡାକୁଥିଲେ ମାନିଆ । ତାଙ୍କର ଆଉ ଚାରୋଟି ଭାଇ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଥିଲେ ପୋଲାଣ୍ଡ ଦେଶର ଅଧିବାସୀ । ପୋଲାଣ୍ଡ ସେତେବେଳେ ରୁଷ ଅଧୀନରେ ଥିଲା । ମାନିଆର ବାପା ପୋଲାଣ୍ଡର ଭରସଉ ସହରର ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗଣିତ ଶିକ୍ଷକରୂପେ

ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଶିକ୍ଷିତା । ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

କିଛି ଦିନ ପରେ ମାଆ ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତା ହୋଇ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଲେ । ବାପାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ଆୟରେ ପରିବାରଟି କଷ୍ଟେମଷ୍ଟେ ଚଳିଲା । ଘରକାମ, ରନ୍ଧାବଢ଼ା ଓ ମାଆଙ୍କର ସେବାରେ ମାନିଆଙ୍କର ବହୁ ସମୟ ଗଲା । ତଥାପି ସେ ସମୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ପାଠ ପଢୁଥା'ନ୍ତି । କାରଣ ପାଠପଢ଼ାରେ ତାଙ୍କର ଭାରି ମନ ।

ମାନିଆଙ୍କର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ଥିଲା ଅସାଧାରଣ । ସେ କୌଣସି କବିତାକୁ ଦୁଇଥର ପଢ଼ିଦେଲେ ଆମୂଳଚୂଳ ମନେରଖି ନିର୍ଭୁଲଭାବେ ଆବୃତ୍ତି କରିପାରୁଥିଲେ । ସେ ବହି ଖଣ୍ଡିଏ ପଢ଼ିବାବେଳେ ସେଥିରେ ଏଭଳି ମଜ୍ଜି ଯାଉଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ କଅଣ ଘଟୁଛି, ସେ କଥା ସେ ଜାଣିପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ନାଚିକୁଦି ଡେଇଁ ଘର କମ୍ପାଉଥିବାବେଳେ ସେ ଏକାଗ୍ର ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ପଢୁଥିଲେ ।

ଦିନକର ଘଟଣା । ମାନିଆ ତାଙ୍କ ଛୋଟ ଘରଟିରେ ବସି ଗୋଟିଏ ବହି ପଢୁଛନ୍ତି । ବହିର ପୃଷ୍ଠା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସିରେ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ କୌତୁକ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଓ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଘରର ସବୁ ଚୌକି ଆଣି ପାହାଡ଼ଭଳି ସଜାଇ ଦେଲେ । ତଥାପି ମାନିଆଙ୍କର ସେଥିପ୍ରତି ନଜର ନାହିଁ । ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ବହିଟି ପଢ଼ିସାରି ସେ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇବା ବେଳକୁ ଚଉକିଗୁଡ଼ିକ ଦୁଲ୍‌ଦାଲ୍ ପଡ଼ିଗଲା । ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସମସ୍ତେ ହସିଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ମାନିଆ ମଧ୍ୟ ହସି ପକାଇଲେ ।

ମାନିଆଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଦଶବର୍ଷ, ମାଆ ଇହଧାମ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଟାଇଫଏଡ ରୋଗରେ ତାଙ୍କ ସବା ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଯୋସିଆର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଘର କାମର ଦାୟିତ୍ୱ ଏଣିକି ବଢ଼ିଗଲା । ତଥାପି ସେ ପଢୁଥା'ନ୍ତି । ସେ ପଢ଼ିଲେ ଯେ ପଢ଼ିଲେ । ସ୍କୁଲର ପଢ଼ା ବହି ତାଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟିଲା ନାହିଁ । ଉପର ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ବଡ଼ଭଉଣୀ ବ୍ରନିଆର ବହି ପଢ଼ି ସେ ଶେଷ କରିଦେଲେ । ତା' ପରେ ବାପାଙ୍କ ଆଲମାରି ଥାକରୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ବହି କାଢ଼ି ପଢ଼ି ପକାଇଲେ । ଶ୍ରେଣୀରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସବୁବେଳେ ପ୍ରଥମ । ଶେଷ ମାଧ୍ୟମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ସର୍ବାଧିକ ନମ୍ବର ରଖି ସେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକ ଲାଭ କଲେ । ଏହି ଗୌରବରେ ପିତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଫୁଲିଉଠିଲା । ସେ କହିଲେ, "ହାୟ, ! ଦୁଃଖିନୀ କନ୍ୟାର ଏହି ଗୌରବ ଦେଖିବାକୁ ଆଜି ତା'ର ସ୍ନେହମୟୀ ମାତା ଥାଆନ୍ତେ କି !"

ମାନିଆଙ୍କର କଲେଜରେ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା । ଝିଅମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ପରାଧୀନ ପୋଲାଣ୍ଡରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଫ୍ରାନ୍‌ସର ପ୍ୟାରିସ୍ ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାଭାବ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ବିରାଟ ପାହାଡ଼ଭଳି ଠିଆ ହେଲା । ବାପା ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଲେଣି, ବଡ଼ ଭଉଣୀ ବ୍ରନିଆ ବିବାହ କରି ଚାଲିଗଲେଣି । ମାନିଆ କେତେକ ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ଟିଉସନ୍ କରି କିଛି ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର କଲେ । ଦିନେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥ ଧରି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ପ୍ୟାରିସ୍ ଚାଲିଗଲେ । ସେଠାରେ ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସରବନ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ।

ମାନିଆର ବାପା ଅତି ଅଭାବରେ ଦିନ କାଟୁଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ କାଟି ଝିଅ ପାଇଁ ମାସକୁ ମାସ କିଛି ଟଙ୍କା ପଠାଉଥାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ବାପାଙ୍କର ଦାରିଦ୍ର୍ୟଠାରୁ ଝିଅର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଅଧିକ । ରାତିରେ ଆଲୁଅ ଜାଳିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ପଇସା ନ ଥାଏ । ଭଲ ପୋଷାକପତ୍ର, ଖାତାବହି ତ ଦୂରର କଥା । ପ୍ୟାରିସ୍‌ରେ ଶୀତ ଦିନେ ପ୍ରବଳ ଥଣ୍ଡା । ଦେହ ହାତ ଅବଶ ହୋଇଯାଏ । ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୁଗାପଟାକୁ ଦେହରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଶୋଇଲେ ମଧ୍ୟ ଶୀତ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେନି । ଶେଷରେ ସେ କାଠର ଚଉକିଟାକୁ ଟାଣିଆଣି ନିଜ ଉପରେ ଲଦି ଦିଅନ୍ତି । ସତେ ଯେପରି ଉତ୍କଟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମହାବଳ ବାଘ ଭଳି ପଞ୍ଝା ଖୋଲି ଶୀତ ରୂପରେ ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ିବସେ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟବଶତଃ ଦିନେଦିନେ ସେ ଉପବାସ ରହିଯାଆନ୍ତି । ଆଉ କେଉଁ ଦିନ ଖଣ୍ଡେ ପାଉଁରୁଟି ଓ ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ଲହୁଣି ଖାଇ ଚଳାଇ ଦିଅନ୍ତି । ରନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଜୁଟେ ନାହିଁ ।

ଖାଦ୍ୟପେୟର ଅଭାବ ଓ ନିଜର ଶରୀର ପ୍ରତି ଅଯତ୍ନ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲେ । ଦିନେ ସେ କୋଠରିରେ ବସି ପଢୁଛନ୍ତି ଯେ ପଢୁଛନ୍ତି । ସାରା ଦିନ କିଛି ଖାଇ ନାହାନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଦେଲା । ସେ ଚେତା ହରାଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଭାଗ୍ୟକୁ ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।

ଅଭାବ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସହିତ ଲଢ଼ିଲଢ଼ି ମାନିଆ ଶେଷରେ ବିଜୟମଣ୍ଡିତା ହେଲେ । ସରବନ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଏମ୍.ଏସ୍‌ସି. ପାସ୍ କଲେ । ସେ ଏଣିକି ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋନିବେଶ କଲେ । ବିଜ୍ଞାନ ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ, ଗବେଷଣା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ଥିଲା ଜୀବନର ବ୍ରତ । ହେଲେ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଦରକାର । ଅର୍ଥ ସେ କାହୁଁ ପାଇବେ !

ମଣି-କାଞ୍ଚନର ସଂଯୋଗ ଭଳି ମାନିଆଙ୍କର ବିବାହ ହେଲା ପ୍ୟାରିସ୍‌ର ଜଣେ ଯୁବ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧ୍ୟାପକ ପେରି କ୍ୟୁରୀଙ୍କ ସହିତ । ବିବାହ ପରେ ମାନିଆଙ୍କର ନାଆଁ ସହିତ କ୍ୟୁରୀ ଯୋଡ଼ାଗଲା । ସେ ଏଣିକି ହେଲେ ମେରୀ କ୍ୟୁରୀ ବା ମାଡ଼ାମ୍ କ୍ୟୁରୀ । ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଦୁହିଁଙ୍କର ପଥ ଗୋଟିଏ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ । ନିଜର ସମସ୍ତ ଉପାର୍ଜିତ ଅର୍ଥକୁ କେବଳ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରି ଦିନେ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଚହଳ ପକାଇ ସେ ଦୁହେଁ ଆବିଷ୍କାର କଲେ 'ରେଡିୟମ୍' । ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଲା ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର । ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ଅଜାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଗଦାଗଦା ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ । ରେଡ଼ିୟମ୍‌କୁ ସେ ଦୁହେଁ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ନ କରି ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଲେ । ତା' ନ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ କୋଟିପତି ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ ।

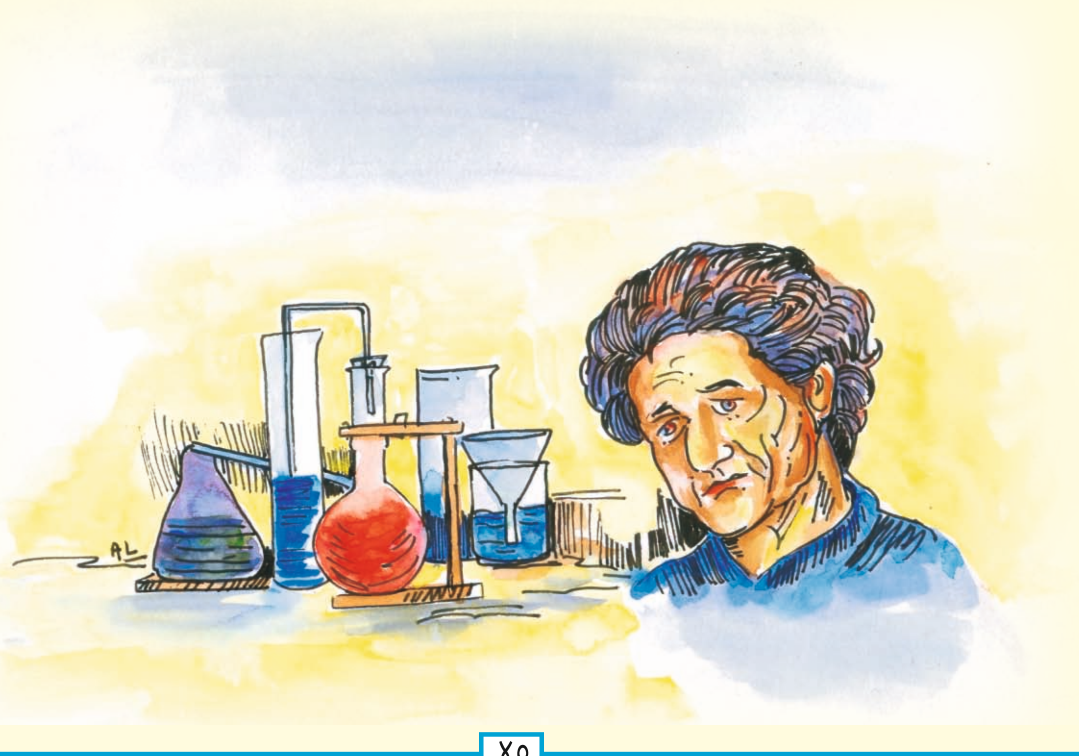

ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାର ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ଗୋଟିଏ ମଟର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ପେରି କ୍ୟୁରୀଙ୍କର ପରଲୋକ ଘଟିଲା । ମେରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଚାକିରିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ହାତରେ କି କୁହୁକ ଥିଲା କେଜାଣି ସେ ଯାହାକୁ ଛୁଇଁ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ସୁନା ପାଲଟି ଯାଉଥିଲା । ସେ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଲେ । ସେଥିରେ ମଧ ସେ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ମହିଳା, ଯେ କି ଦୁଇ ଦୁଇଥର ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ଆଇରିନ୍ ଜୁଲିଏଟ୍ ଏବଂ ଜ୍ୱାଇଁ ଫେଡେରିକ୍ ମଧ୍ୟ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ ।

ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ସବୁଦିନେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚିଠି ଲେଖନ୍ତି । ହେଲେ ସେ ଚିଠି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଚିଠିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ-

"ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପେରି, ତୁମେ ଆଲୋକକୁ ଭଲ ପାଅ, ଫୁଲକୁ ଭଲ ପାଅ । ଆଜି ଜଗତରେ କେତେ ଆଲୋକ, ବଗିଚାରେ କେତେ ଫୁଲ । ଅଥଚ ତୁମେ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧାରରେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲ, ମୁଁ ସେହି ଅନ୍ଧାରରେ ଅଛି ।"

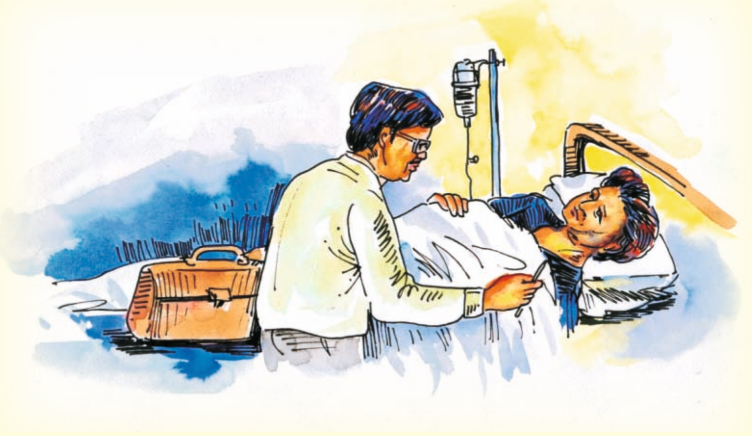

। ଇତି ।

ତୁମର ମେରୀ

ଏହି ଥିଲା ମେରୀଙ୍କର ଶେଷ ଚିଠି ।

ମେରୀ କ୍ରମେ ଅସୁସ୍ଥ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ଡାକ୍ତରମାନେ ନିଜର ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କଲେ; କିନ୍ତୁ କିଛି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଦିନେ ସେ ଶୋଇଗଲେ ଯେ ଆଉ ଉଠିଲେ ନାହିଁ । ୧୯୩୪ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୩ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କ ଜୀବନ-ଦୀପ ଲିଭିଗଲା । ଡାକ୍ତରମାନେ କହିଲେ ଯେ ମେରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଉଛି ରେଡିୟମ୍ । ରେଡିୟମ୍‌ର ସଂସର୍ଗରେ ବାରମ୍ବାର ଆସିବାରୁ ତା'ର ମାରାତ୍ମକ ବିଷ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଚରିଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଦୀପଟିଏ ପରି ସେ ଜଳିଜଳି ଗଲେ; ଅଥଚ ଜଗତକୁ ଦେଇଗଲେ ଏକ ଅଲିଭା ଆଲୋକ । ଯେଉଁ ରେଡିୟମ୍ ଯୋଗେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଗଲା, ସେଇ ରେଡିୟମ୍ ଆଜି ପୃଥିବୀର କୋଟିକୋଟି କର୍କଟ ରୋଗୀଙ୍କୁ ମରଣ ମୁହଁରୁ ଫେରାଇଆଣି ପାରୁଛି ।

ଲେଖକ ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀ ଶୈଳେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ୧୯୩୫ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । 'କଥାପରି କଥା ପଦେ', 'ନିଶ୍ଚଳ ନୂପୁର' ତାଙ୍କର ଗଳ୍ପଗ୍ରନ୍ଥ, । 'ତୁମେ ଆମେ ସେମାନେ' ତାଙ୍କର ନାଟକ ଗ୍ରନ୍ଥ । ତାଙ୍କର ଶିଶୁ ଉପଯୋଗୀ ବହୁ ରଚନା ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ଶିକ୍ଷକ ମାନିଆରୁ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ ବିଷୟଟି ପଢ଼ାଇବା ସମୟରେ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀଙ୍କ ଜୀବନୀଟିକୁ ଗଳ୍ପ ଆକାରରେ ପରିବେଷଣ କରାଇ ପାରିବେ ।
- ଏହି ବିଷୟଟି ପଢ଼ାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଧାରିତ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ଯଥା : - ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ ପାଠପଢୁଥିବାର ଚିତ୍ର, ବିଜ୍ଞାନାଗାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଚିତ୍ର, ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହେବାର ଚିତ୍ର, ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାର ଚିତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିପାରିବେ ।
- ପ୍ରସଙ୍ଗଟିରେ ଥିବା ବିଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ଶବ୍ଦ ଯଥା ରେଡ଼ିୟମ୍, ତେଜସ୍କ୍ରିୟ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନ କରିବେ ।

ସୂଚନା

ତେଜସ୍କ୍ରିୟ - ତେଜ ପ୍ରଦାନକାରୀ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ

ଆମୂଳଚୂଳ - ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୂଳରୁ ଚୂଳଯାଏ

ମଣି-କାଞ୍ଚନ ସଂଯୋଗ - ଦୁଇଟି ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପଦାର୍ଥ ଏକାଠି ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଜଣ ଗୁଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମିଳନ ।

ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର - ସ୍ୱୀଡେନ୍ ଦେଶରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଶିଷ୍ଟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପୁରସ୍କାର, ଏହା ଆଲ୍‌ଫ୍ରେଡ୍.ବି. ନୋବେଲ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ଖଦ୍ୟୋତ	ଈଷତ୍	ପଞ୍ଝା	ଏକାଗ୍ର
ଇହଧାମ	ଦାରିଦ୍ର୍ୟ	ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	ଉତ୍ସର୍ଗ
କୁହୁକ	ସୌଭାଗ୍ୟ	ଶୁଭେଚ୍ଛା	ପରଲୋକ

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

କ) ରାତିରେ ଘଣ୍ଟାରେ ଟିକ୍‌ଟିକ୍ କରୁଥିବା ପଦାର୍ଥଟି ଦିନବେଳେ କିପରି ଦେଖାଯାଏ ?

ଖ) ରେଡିୟମ୍ ଗୋଟିଏ କି ପ୍ରକାର ପଦାର୍ଥ ?

ଗ) ରେଡିୟମ୍ ଆବିଷ୍କାର ପାଇଁ ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ କେଉଁ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ ?

ଘ) ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମାନିଆଙ୍କର କି କି ଅସୁବିଧା ଥିଲା ?

ଙ) କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମାନିଆ କିଭଳି ଅର୍ଥ ଯୋଗାଡ଼ କରିଥିଲେ ?

୨. ଆସ ଚିନ୍ତା କରି ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ।

କ) ମାନିଆ କିପରି ପାଠ ପଢୁଥିଲେ ?

ଉ. ....

ଖ) ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ମାନିଆଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମଜା କରିଥିଲେ ?

ଉ. ....

ଗ) ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ମାନିଆଙ୍କର କ'ଣ ସବୁ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା ?

ଉ. ....

ଘ) ରେଡିୟମ୍‌କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ନ କରି ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀ ତାକୁ କାହିଁକି ଜାତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ?

ଉ. ....

ଙ) ମାନିଆଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ କ'ଣ ଥିଲା ?

ଉ. ....

୩. ସରଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିବା ।

କ) ଏହି ଗୌରବରେ ପିତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଫୁଲିଉଠିଲା ।

ଖ) ସତେ ଯେପରି ଉତ୍କଟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମହାବଳ ବାଘଭଳି ପଞ୍ଝା ଖୋଲି ଶୀତ ରୂପରେ ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ିବସେ ।

ଗ) ବିଜ୍ଞାନ ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ, ଗବେଷଣା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ଥିଲା ଜୀବନର ବ୍ରତ ।

ଘ) ଦୀପଟିଏ ପରି ସେ ଜଳିଜଳି ଜଳିଗଲେ; ଅଥଚ ଜଗତକୁ ଦେଇଗଲେ ଏକ ଅଲିଭା ଆଲୋକ ।

୪. ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀଙ୍କ ଜୀବନର କିଛି ବିଶିଷ୍ଟ ଘଟଣା ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିଛି ଆସ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଇ ଲେଖିବା ।

୧୯୦୩ ମସିହା ....

୧୮୬୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୭ ତାରିଖ ....

୧୯୩୪ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୩ ତାରିଖ ... .

୫. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ପଢ଼ି ଦରକାର ସ୍ଥାନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିରାମ ଚିହ୍ନ ଦେବା ।

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପେରି ତୁମେ ଆଲୋକକୁ ଭଲ ପାଅ ଫୁଲକୁ ଭଲ ପାଅ ଆଜି ଜଗତରେ କେତେ ଆଲୋକ ବଗିଚାରେ କେତେ ଫୁଲ ଅଥଚ ତୁମେ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧାରରେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲ ମୁଁ ସେହି ଅନ୍ଧାରରେ ଅଛି ଇତି ତୁମର ମେରୀ

୬. ତାଙ୍କ ହାତରେ କି କୁହୁକ ଥିଲା କେଜାଣି, ସେ ଯାହାକୁ ଛୁଇଁ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ସୁନା ପାଲଟି ଯାଉଥିଲା – ଏହି ବାକ୍ୟଟିକୁ ପଢ଼ି ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ।

କ) କୁହୁକ କ'ଣ ?

ଖ) କୁହୁକ ବିଦ୍ୟା ବଳରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିହୁଏ ?

ଗ) କୁହୁକ ଖେଳ ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେ ?

ଘ) ଲୋକେ ସୁନାକୁ ଅନ୍ୟ ଧାତୁଠାରୁ କାହିଁକି ଅଧିକ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ?

ଙ) ସୁନାପୁଅଟିଏ କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝୁଛ ?

ଚ) କାହା ହାତରେ ଏ କୁହୁକ ଶକ୍ତି ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ?

୭. ତଳେ 'କ' ସ୍ତମ୍ଭରେ କିଛି ଶବ୍ଦ ଓ 'ଖ' ସ୍ତମ୍ଭରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଓ ଅର୍ଥକୁ ଗାରଟାଣି ଯୋଡିବା ।

'କ' ସ୍ତମ୍ଭ	'ଖ' ସ୍ତମ୍ଭ
ଆବିଷ୍କାର	ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ନୂଆ କରି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରିବା
ଗବେଷଣା	ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲପାଇଁ ଏକନିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉଦ୍ଭାବନ	ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା
ସାଧନା	ଯାହା ଆଗରୁ ଅଛି କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ତାକୁ ପରିଚିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ

୮. ଯେପରି 'ମାଆ' ଶବ୍ଦର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ 'ବାପା', ସେପରି ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ଲେଖିବା ।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ – ....

ପାଠକ ....

ସ୍ୱାମୀ ....

ଦୁଃଖିନୀ ....

ମହିଳା ....

୯.(କ) ବାମ ପାଖର ଉଦାହରଣକୁ ଦେଖି ଡାହାଣ ପାଖରେ ନୂଆ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା – ଯେପରି

'ମହୀୟାନ୍'ରୁ ହୋଇଛି 'ମହୀୟସୀ', 'ଗରୀୟାନ୍' ରୁ ....

'ମୂଲ୍ୟ'ରୁ ହୋଇଛି 'ମୂଲ୍ୟବାନ୍', 'ଗୁଣ'ରୁ ....

'ପୀଡ଼ା'ରୁ ହୋଇଛି 'ପୀଡ଼ିତ', 'ନିନ୍ଦା'ରୁ ....

'ସଞ୍ଚୟ'ରୁ ହୋଇଛି 'ସଞ୍ଚିତ', 'କଥନ'ରୁ ....

ଖ) ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦ ପାଖରେ ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦ ବସାଇ ଯୁଗ୍ମ ଶବ୍ଦ ଗଢ଼ିବା ।

ଭଲ, ଦୁଃଖ, ଦିଆ, ଉଠା, ହାନି

୧୦. କେତେକ ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ଅ/ଅଣ ଯୋଗ କଲେ ସେହି ଶବ୍ଦର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସେହିପରି ତଳଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ଆଗରେ ଅ/ଅଣ ଯୋଗ କରି ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା ।

ସାଧାରଣ .... ବିଶ୍ୱାସ ....

ବାହୁଡ଼ା .... ବିରତ ....

ବିଭକ୍ତ .... ବିଳମ୍ବ ....

ବିରାମ .... ଓସାରିଆ ....

ହଳଦିଆ .... ଲେଉଟା..............................

ତୁମ ପାଇଁ କାମ

୧. ମାଡାମ୍ କ୍ୟୁରୀଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ସମାଜ ସେବା, ସଙ୍ଗୀତ, ନୃତ୍ୟ, କ୍ରୀଡ଼ା, ବିଜ୍ଞାନ, ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃତିତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିବରଣୀ ସଂଗ୍ରହ କରି ତୁମ ଖାତାରେ ଲେଖ ।

୨. ମାଡାମ କ୍ୟୁରୀଙ୍କ ପରି ମହୀୟସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ସାଇତି ରଖ ।